

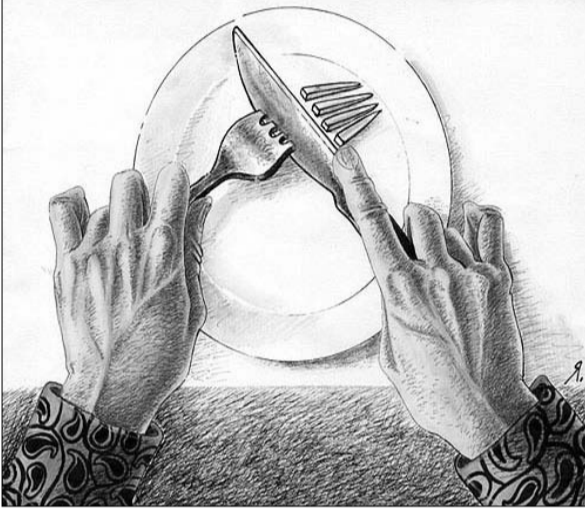

Folytatódik a zsidó/cionista offenzíva a magyarság ellen

Húsevő virág

Ami az Új Színház körül történik, önmagában ijesztő és rémületes. S ha nem ismernénk a történelmi előzményeket immáron 1919 óta, azt hihetnénk, valami sajátos, különös végzet szakadt ránk. Pedig dehogy. Ez mindössze a butaság és a kimeríthetetlen szorgalommal párosuló gonoszság kontinuitása.

– Bayer Zsoltnak a Magyar Hírlapban megjelent írása teljes terjedelemben a 14. oldalon –

Keresünk százezer magyar embert!

Keresünk százezer magyar embert, aki kész támogatni azt az önzetlen nemzetszolgálatot, amelyet a Magyarok Világszövetsége immár 12. éve az állami költségvetési támogatástól megfosztva, a magyar nemzet szolgálatában végez.

– teljes terjedelemben a 6. oldalon! –

• 2. oldal:

A Kadhafi-rejtély nyomában - A hasonmását ölték meg?

• 3. oldal:

Bogár László: 1956 üzenete

• 4. oldal:

Hová lett a szívből jövő tisztelet?

• 5. oldal:

Élj úgy, hogy tudd, bármikor meghalhatsz!

• 6. oldal:

Stoffán György: SZÁMVETÉS

• 7-10. oldal:

23 tévéadó másora

• 11. oldal:

Magyar mérföldkövek ... – 1. rész

12. oldal:

Agytorna az óvodáskortól 100+ -ig!

• 13. oldal:

A teremtés koronáinak leggyakoribb hibái

• 14. oldal:

Szentesi Zöldi László: Hódítás

• 15. oldal:

Humor, játék, rejtvény

• 16. oldal:

A tej: élet, erő egészség? Vagy mégsem? - I.

Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja
Lapunk – minden üldöztetés ellenére, utolsó erejéig – támogatja és támogatni fogja a székely önrendelkezés ügyét!!!

XXII. évfolyam • Időszak: 2011. november 5 – 2011. november 18. **2011 23.**
Megjelenik kéthetente – 16 oldalon • Ára: 2,50 új lej

Az Európai Idő ténylegesen független lap. Nem támogatja sem a Soros Alapítvány, sem sajtóalapítványok, sem a magyar, sem a román kormány – sem semmilyen más állami vagy civil (társadalmi) szerveződés, intézmény, párt, érdekcsoport vagy tehetős polgár, sem rokon, sem ismerős vagy barát. Egyetlen támaszuk az Olvasó, s akinek kezében a sorsunk: az Isten.

Önpusztítás magyar módra...

Magyarország politikai és társadalmi élete Európában egyedülálló. Nincs ugyanis még egy európai ország, amelyben a függetlenségre és az uniós gazdasági válságtól való eltávolodásra törekvő kormányt az ellenzék úgy vágna, mint Belső-Magyarországon. A társadalom szintén drámai magatartásformát követ, s e kettő együtt előre jelzi a kormányprogram bukását és Magyarország teljes gazdasági csődjét. Ugyanis nem kormányprogramtól függ, hogy Magyarország megújulhat-e vagy sem, hanem attól, hogy az emberek mennyit értenek meg a tiszta szándékból és a hatalomért folyó harcban való üvöltözésből. A jelek szerint nem sokat, mert a magyar társadalom több sebből vérzik, és mert a magyar társadalom évtizedek óta nem ismeri már a haza iránti elkötelezettség fogalmát. A magyar társadalom csak azt tudja, hogy ha a zsebébe nyúlka a hatalom, de az ellenzék azt mondja, hogy ő bizony nem nyúlna a zsebébe, akkor a magyarországi magyar társadalom azonnal az ellenzékre szavaz. Elvtelen és buta társadalom ez, hiszen egy olyan korszakban, mint amilyenben ma élni vagyunk kénytelenek, a nemzetet csak az egység mentheti meg. Nem egymás elleni egység, hanem a hazáért való összefogás. Amely társadalom pedig ezt nem látja, és nem tudja, az a társadalom megérdemli, hogy szolgasorsra jusson. Hiszen a magyar társadalomról már Zrínyi elmondta tömör és velős, de annál igazabb véleményét: „Jó nép a magyar, ha van kinek engedelmesskednie”...

Mit is értett ezen Zrínyi? Két dolgot. Egyrészt, hogy a magyar – akkor még – katonanépként előljárói parancsát feltétel nélkül végrehajtotta. Másrészt, hogy a magyar, ha igában tartják, akkor összefog, és közös erővel akarja levetni ráakasztott igáját. Zrínyi e mondatban arra is rávilágít, hogy Ha a magyarnak nincs ellensége, vagy előljárója, akkor ez a nép egymással küzd, egymás ellen hadakozik. Tompa Mihály sem gondolta ezt másképpen, amikor leírta szomorú sorait:

– „A menyasszony meddőségért eped,
Szüle nem zokog holt magzat felett,

*A vén lelke örömmel eltelik,
Hogy nem kell élni már sok ideig.*

*Beszéld el, ah! hogy ... gyalázat reánk!
Nem elég, hogy mint tölgy, kivágtatánk:
A kidiült fában őrlő szű lakik...
A honfi honfira vádaskodik.*

*Testvért testvér, apát fiú elad...
Mégis, ne szóljon erről ajakad,
Nehogy ki távol sír e nemzeten:
Megutálni is kénytelen legyen!”*

Tompa Mihály is világosan látta a magyar társadalom drámáját, s mintegy látnok, máig előre vetítette a nemzet sorsának alakulását verseiben. Hiszen semmivel sem állunk jobban erkölcsileg, mint Zrínyi vagy Tompa idején. Rosszabbul, ezerszer rosszabbul állunk. Amit ma Magyarországon élünk az a nemzeti végpusztulás előszele. Ugyanis: ha a kommunista söpredék szembefordul a nemzeti kormánnyal, az nem veszély, hiszen az egyre csökkenő tagság és a gyurcsányi osztódás nem volna ellenfél – ha a nemzeti oldal összefogna a nemzet érdekében. Ám, nem fog össze. Az LMP kis pártként nagyokat mond, amivel olyanná válik, mint a legkisebb óvodás, akinek azért nagy hangja van. Azonban a Jobbik és a HÖOK magatartása döbbenetes. A Jobbik politikai „sikerkövacsai” akár az MSZP-vel is összeállnának, hogy a Fidesz ellen telessenek, a HÖOK pedig az UNESCO-hoz fordul az új oktatási törvény miatt. Örületes ellentétek, amelyek Magyarországot megsemmisítik. Amit a kommunista csürhének nem sikerült 50 év alatt elérnie, azt most a Jobbik és a HÖOK varázsütésre eléri. Talán súlyosabbnak érzem a problémát azért, mert minden a haza elhagyott külföldön való panasztételt és hazaárulásnak tartok. Így a HÖOK ebbéli elhatározását is.

(folytatása a 2. oldalon)

Stoffán György

